

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžz/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 9014010114
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9014010114.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: G. G., narodený dňa XX.XX.XXXX, štátny príslušník Sýrie, trvale bytom XXX-B. XXX B., právne zastúpeného: Advokátska kancelária Škamla, s.r.o., Makovického 15, Žilina, proti odporca: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, v konaní o návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Návrhom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 07.10.2014 sa navrhovateľ domáhal ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy - Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce (ďalej len „UPZC“), ktorý mal spočívať v tom, že UPZC navrhovateľa bez zbytočného odkladu neprepustil zo zaistenia na slobodu napriek tomu, že účel jeho zaistenia zanikol. V ďalšom sa domáhal periodickej kontroly dôvodnosti ďalšieho trvania zaistenia, pretože bol toho názoru, že pôvodne existujúci dôvod zaistenia pominul. Zaistenie nepovažoval za efektívne a účelné, lebo jeho vyhostenie do Sýrie nebolo realizovateľné. Vzhľadom na uvedené mal za to, že ďalšie držanie je nezákonným zásahom orgánu verejnej správy do jeho práv.

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúc o návrhu navrhovateľa rozsudkom č. k. 1Sžz/12/2014-73 zo dňa 09.12.2014 tento zamietol a právo na náhradu trov konania navrhovateľovi nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nezákonný zásah nesmie mať ani formu rozhodnutia ani základ v rozhodnutí správneho orgánu, lebo potom sa navrhovateľ musí domáhať ochrany svojich dotknutých práv prostredníctvom odlišného mechanizmu súdnej ochrany vyplývajúcej z druhej alebo tretej hlavy piatej časti OSP. Návrh na ochranu proti nezákonnému zásahu, nemôže byť považovaný za náhradu žaloby či opravného prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu. V ďalšom dôvodil, že navrhovateľ nevyužil iné prostriedky nápravy, ktorých využitie mu zákon ponúkol. Keďže vo veci bolo vydané rozhodnutie o zaistení, proti ktorému navrhovateľ nepodal opravný prostriedok, návrh proti

nezákonnému zásahu takýto opravný prostriedok nemôže nahradiť, pretože ak bolo vo veci vydané rozhodnutie, má žaloba resp. opravný prostriedok prednosť pred návrhom podľa § 250v OSP.

3. Sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky dňa 25.02.2015 navrhovateľ (sťažovateľ) namietal porušenie jeho práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ktoré videl v postupe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1Sžz/12/2014 a v jeho rozsudku č. k. 1Sžz/12/2014-73 zo dňa 09.12.2014 a v postupe UPZC pri rozhodovaní o žiadosti sťažovateľa o prepustenie zo zaistenia zo dňa 06.10.2014.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom III.ÚS 206/2017-35 zo dňa 04.07.2017 sťažnosti navrhovateľa vyhovel a rozsudok najvyššieho súdu č. k. 1Sžz/12/2014-73 zo dňa 09.12.2014 zrušil. Ústavný súd zároveň nerozhodol o vrátení veci najvyššiemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že podľa jeho zistenia príkazom na prepustenie zo dňa 21.08.2015 bol sťažovateľ zo zaistenia v predmetnej veci prepustený a vzhľadom na túto aktuálnu situáciu sťažovateľa by bolo ďalšie konanie a rozhodovanie v danej veci absolútne neúčelné a bez akéhokoľvek významu. Postup vrátenia veci sťažovateľa na nové konanie najvyššiemu súdu tak neprichádzal do úvahy, keďže o zaistení možno rozhodovať iba pro futuro, nie za dobu minulú. (Predmetný nález ústavného súdu bol po jeho doručení najvyššiemu súdu evidovaný pod sp. zn. 10Sžz/2/2017).

5. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 97 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Podľa § 99 písm. g/ SSP správny súd konanie uznesením zastaví, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d).

6. Vzhľadom na neúčelnosť ďalšieho konania a rozhodovania v pôvodnej veci zaistenia navrhovateľa potom, čo tento bol už zo zaistenia prepustený, čo konštatoval aj ústavný súd vo svojom náleze zrušujúcom pôvodné rozhodnutie č. k. 1Sžz 12/2014-73 zo dňa 09.12.2014, najvyšší súd z dôvodu nedostatku podmienok na konanie toto konanie v zmysle ustanovenia § 99 písm. g/ SSP zastavil.

7. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. b/ SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.